



Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 21/20
V Luxemburgu 3. marca 2020

Rozsudok vo veci C-482/18
Google Ireland Limited proti Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és
Vámigazgatósága

Režim sankcií vzťahujúcich sa na maďarskú daň z reklamy je nezlučiteľný s právom Únie

Naopak, toto právo nebráni ohlasovacej povinnosti, ktorá sa vzťahuje na zahraničných poskytovateľov reklamných služieb v súvislosti s touto daňou

Vo svojom rozsudku z 3. marca 2020, **Google Ireland (C-482/18)**, veľká komora Súdneho dvora rozhodla, že **zásada slobodného poskytovania služieb stanovená v článku 56 ZFEÚ nebráni maďarskej právnej úprave, ktorá ukladá poskytovateľom reklamných služieb usadeným v inom členskom štáte než v Maďarsku ohlasovaciu povinnosť na účely ich zdanenia maďarskou daňou z reklamy**. Je to tak aj napriek tomu, že poskytovatelia takýchto služieb usadení v Maďarsku sú oslobodení od tejto povinnosti, keďže majú ohlasovacie alebo registračné povinnosti na základe toho, že podliehajú akejkoľvek inej dani uplatniteľnej na maďarskom území.

Súdny dvor na druhej strane rozhodol, že **vyššie uvedená zásada bráni maďarskej právnej úprave, ktorá stanovuje, že týmto poskytovateľom, ktorí si nespĺnili ohlasovaciu povinnosť, sa za niekoľko dní uloží súbor pokút, ktoré môžu celkovo dosiahnuť niekoľko miliónov eur**, bez toho, aby samotný príslušný orgán pred prijatím svojho rozhodnutia, ktorým sa s konečnou platnosťou stanovuje kumulovaná výška týchto pokút, poskytol dotknutým poskytovateľom čas potrebný na splnenie svojich povinností, dal im príležitosť predložiť pripomienky a preskúmal sám závažnosť porušenia. V tejto súvislosti Súdny dvor zdôrazňuje, že výška pokuty, ktorá by bola uložená poskytovateľovi reklamných služieb usadenému v Maďarsku, ktorý si v rozpore so všeobecnými ustanoveniami vnútroštátnej daňovej právnej úpravy nespĺnil podobnú ohlasovaciu alebo registračnú povinnosť, je výrazne nižšia a v prípade pretrvávajúceho nesplnenia tejto povinnosti sa nezvyšuje ani v rovnakom rozsahu, ani nevyhnutne v tak krátkych lehotách.

V prejednávanej veci si Google Ireland, spoločnosť založená podľa írskeho práva, ktorá vykonávala činnosť podliehajúcu maďarskej dani z reklamy, nespĺnila svoju ohlasovaciu povinnosť v súvislosti s touto daňou. Na základe režimu sankcií naviazaného na daň z reklamy bola spoločnosti Google Ireland uložená v prvom rade pokuta vo výške desať miliónov maďarských forintov (HUF) (približne 31 000 eur) a následne v priebehu niekoľkých dní dodatočné pokuty, ktorých celková výška predstavovala 1 miliardy HUF (približne 3,1 milióna eur). Táto suma zodpovedala maximálnej výške pokút stanovenej maďarskou právnou úpravou, ukladaných z dôvodu protiprávnosti týkajúcich sa predmetnej dane. Google Ireland spochybnila na Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Správny a pracovný súd Budapešť, Maďarsko) jednak zlučiteľnosť ohlasovacej povinnosti pre zahraničných poskytovateľov reklamných služieb a jednak režimu sankcií spojeného s daňou z reklamy, s právom Únie. Tento súd žiada Súdny dvor, aby rozhodol o týchto otázkach.

Súdny dvor pripomenul, že zásada slobodného poskytovania služieb zakazuje akúkoľvek vnútroštátnu právnú úpravu, ktorá môže sťažiť poskytovanie služieb medzi členskými štátmi oproti poskytovaniu služieb len v rámci jedného členského štátu. Táto zásada teda vyžaduje odstránenie akýchkoľvek obmedzení slobodného poskytovania služieb uložených z dôvodu, že poskytovateľ má sídlo v inom členskom štáte, než je členský štát, v ktorom sa služba poskytuje. Súdny dvor však rozhodol, že tento zákaz sa neuplatní na opatrenia, ktorých jediným účinkom je spôsobenie dodatočných nákladov na predmetnú službu a ktoré sa rovnakým spôsobom vzťahujú na

poskytovanie služieb medzi členskými štátmi a poskytovanie služieb v rámci jedného členského štátu.

Súdny dvor konštatoval, že **povinnosť predmetného ohlásenia nie je podmienkou výkonu reklamnej činnosti na maďarskom území a že táto povinnosť je záväzná bez ohľadu na miesto usadenia sa všetkých týchto poskytovateľov. Táto administratívna formalita sama osebe nepredstavuje prekážku slobodného poskytovania služieb.**

V prejednávanej veci totiž nebolo možné konštatovať žiadne rozdielne zaobchádzanie, ktoré by mohlo predstavovať obmedzenie slobodného poskytovania služieb, keďže každý poskytovateľ, ktorý už podal ohlásenie alebo sa zaregistroval na účely akejkoľvek inej priamej alebo nepriamej dane vyberanej v Maďarsku, je oslobodený od ohlasovacej povinnosti. Toto oslobodenie nemá odradzujúci účinok, ale predchádza tomu, aby už registrovaní poskytovatelia služieb museli splniť zbytočnú formálnu náležitosť.

Pokiaľ ide o sankcie v daňovej oblasti, Súdny dvor pripomenul, že hoci režimy sankcií v daňovej oblasti patria v prípade neexistencie harmonizácie na úrovni Únie do právomoci členských štátov, tieto režimy nemôžu mať za následok ohrozenie slobôd stanovených Zmluvou o FEÚ.

V tomto rámci Súdny dvor skúmal, či sankcie, s ktorými sa spája nevykonanie ohlásenia stanoveného predmetným vnútroštátnym zákonom v prejednávanej veci, sú v rozpore so slobodným poskytovaním služieb uvedeným v článku 56 ZFEÚ. V tejto súvislosti Súdny dvor konštatoval, že z formálneho hľadiska sa predmetný režim sankcií uplatňuje bez rozdielu na všetky zdaniteľné osoby, ktoré si nespĺnili svoju ohlasovaciu povinnosť nezávisle od členského štátu, na ktorého území sú usadené. **Iba osoby, ktoré nie sú daňovými rezidentmi v Maďarsku, však skutočne podstupujú riziko, že im budú uložené tieto sankcie.**

Je pravda, že poskytovatelia reklamných služieb so sídlom v Maďarsku môžu byť sankcionovaní za nesplnenie podobnej ohlasovacej alebo registračnej povinnosti, ktorá im vyplýva zo všeobecných ustanovení vnútroštátnej daňovej právnej úpravy.

Režim sankcií, ktorý sa viaže na zákon o dani z reklamy, však umožňuje uložiť pokuty v oveľa vyššej výške, než sú pokuty stanovené v prípade, ak poskytovateľ reklamných služieb usadený v Maďarsku nespĺní svoju registračnú povinnosť. Okrem toho ani sumy, ani lehoty tohto režimu nie sú také prísne ako tie, ktoré sa uplatňujú v rámci sankcií stanovených zákonom o dani z reklamy.

Súdny dvor z toho vyvodil, že **toto rozdielne zaobchádzanie, ktoré je neprimerané, a teda neodôvodnené, predstavuje obmedzenie slobodného poskytovania služieb zakázané článkom 56 ZFEÚ.**

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106